

Motion till riksdagen 2019/20:71

av **Tuve Skånberg (KD)**

Vårnaden om barn som mist sina föräldrar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vårnaden om barn som mist sina föräldrar normalt ska ges till någon i barnets familje- och släktkrets, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

I den händelse att ett minderårigt barn mister båda sina föräldrar är det i allmänhetens uppfattning självklart att mor- och farföräldrar, de avlidna föräldrarnas syskon eller någon annan familjemedlem ges möjlighet att få vårnaden om barnet.

I verkligheten är detta alls inte självklart. Ett barn måste tillförsäkras rätten till sin släkt och familj, till sina sociala och genetiska rötter, i händelse av att barnet skulle mista sina föräldrar. Mormor och morfar, eller farmor och farfar, kan trots den många gånger stora ålderskillnaden, betyda att släkt- och familjebanden inte byts utan stärks, och att barnet tillförsäkras sin historia och sitt biologiska och sociala arv. En moster eller en farbror kan bevara minnet av den avlidne föräldern och stå för kontinuitet.

Naturligtvis måste släktkretsens rättmätiga krav på vårnaden begränsas på samma sätt som föräldrarätten får träda tillbaka, när det är helt uppenbart att föräldrarna inte är kapabla att svara upp till sitt föräldraansvar. Men riksdagen bör uttala att normalt sett bör vårnaden om barn som mist sina föräldrar ges till någon i familje- eller släktkretsen. En modell som nämnts i detta sammanhang är att samla barnets släktkrets och ge dem möjlighet, stöd och tid att samtala igenom den lösning som barnet och släktkretsen anser bäst, och sedan presentera den för de sociala myndigheterna. Om inga

tungt vägande skäl kan anföras mot släktkretsens lösning bör de sociala myndigheterna ge vårdnaden till de eller dem som föreslagits.

Tuve Skånberg (KD)